

Un miol

(ALDC, VI, 1493. Un miol)

Els noms del “crit del gat” (*DIEC*), basats en la imitació d'aquest crit, ofereixen un alt nombre de variants.

Uns depenen de l'onomatopeia pura, *miol* (Esteve *et al.*, 1803), *miou* 19, *mèu* 20, 43, 95, 101, 178, *mèu-mèu* 25, 45, *mau* 170, *miau* 29, 42, 62 (cf. fr. *miau*), *mieu* 39, *miu* 51, *müel* 52, *muel* 52 i *nyiau* 33.

Però uns altres s'han format a partir del verb, que alhora tenen per base les onomatopeies pures:

1) de *miular/miolar* (s. XVII) s'han generat, a més del substantiu *miular* 58, *miulament* 2, *miulada* 77, *miulet/miület* 23, 28, 30, *miulit* 179/*miülit* 96, amb suf. d'origen cast., *miule* 117, *miulo* 74, 75, 78, 80 (Figuera, 1840);

2) de *meular/meolar*, a més del substantiu *meular* 149, *meulo*, *meulit* 91, 156, 176, 180, 182, 183, *meolit* 88, i els compostos *remeulo* 71, amb el prefix *re-*, i *esmeulec* 90, 98, *esneulec* 106, els dos amb prefix *es-*, denominatius de **esmeulegar* i **esneulegar*, respectivament;

3) de *maular*, a més de l'infinitiu substantivat *maular* 35, *maulada* 173, 174, *maulo* 108, *maulit* (Escrig, 1851; cf. *miulit*)/*maülit* 132, *maulit* 138, 139, 142, 157, 167/*maülit* 161, homonimitzat amb *miau*; *maulec* 89, 93, 100, denominatiu de **maulegar*, *esmaulec* 93, de *maulegar*, i *esbalatec* 45, de l'intensiu **esmalategar*, amb equivalència acústica B = M;

4) de *nyiular*, *nyiulet* 14;

5) de *maullar/maüllar*, *maullit* 190/*maüllit* 181;

6) de *nyaular*, *nyaulit*.

Un tercer grup comprèn onomatopeies relacionades amb la imitació i inquietud, “recordant la remeuladissa dels gats pel gener” (*DECat*), “quan està enfurismat” (*DIEC*):

1) amb un primer element *marra-*, *marrameu*, *marramau* 19, 44, 53, 55, 68, *marremeu* 104, *marramiau* 114, 141, *marranyeu* 99, *marranyau* 125, *marrabeu* 103, *marramaulit* 136;

2) amb un primer element *garra-*, amb la primera síl·laba presa de *gat*: *garrameu*, *garramau* 34, 54, *garramiau* 26, *garrameu* 4, *garranyeu* 127.

Altres mots locals tenen un caràcter genèric (*crit* 48) o són translacions semàntiques pròpies d'un altre animal (*grunyit* 177, aplicat al porc).

Per a tots aquests mots, veg. mapa 931.

Des d'un punt de vista territorial, *maulit* (amb *nyaulit*) ocupa tot el val. i una part del nord-occ., mentre que *miol*, *miulet*, *marrameu* i *garrameu* s'estenen pel Principat, i *meulo*, pel bal.

Són mots normatius *mèu*, *miol*, des del *DOrt*, 1917; *marrameu*, *marramau*, *garrameu*, des del *DIEC*₁, 1995; *meulo* des del *DIEC*₂, 2007.

